

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

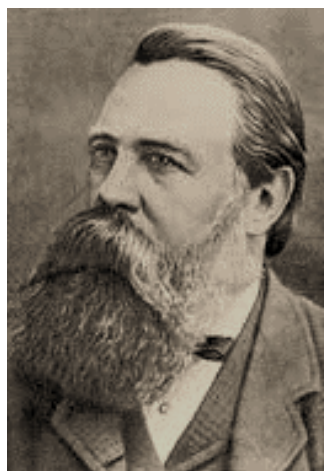
afgazad@gmail.com

Political

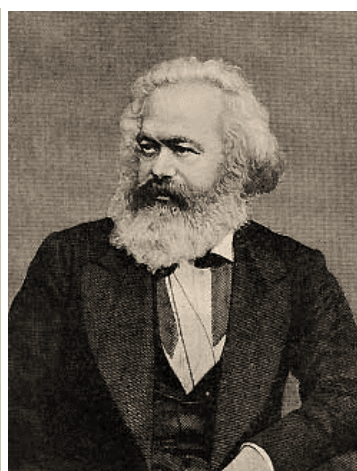
سیاسی

نویسندگان: مارکس-انگلس
برگردان از: حمید محوی
ویراستار پورتال: موسوی
۱۵ مارچ ۲۰۱۹

پرولتاریای جهان متحد شوید!

فردریش انگل

کارل مارکس

گزیده نوشته ها درباره استعمار

۳۳

۶۲- فردریش انگلس : گزیده مقاله : «حمایت گرانی و مبادلات آزاد»

زیر بال حمایت گرانی^۱ است که نظام صنعتی مدرن، یعنی تولید به مدد ماشینهای که با بخار به حرکت در می آیند، طی سه دهه پایانی سده هجدهم در انگلستان رشد کرد و گسترش یافت و به این علت که نرخ حمایتی کافی نبود، به مدد جنگ علیه انقلاب فرانسه انحصار روش های نوین صنعتی انگلستان را تضمین کردند. در کوران بیش از بیست سال،

^۱ Protectionnisme مترجم : حمایت گرانی اقتصادی یعنی سیاست اقتصادی که مداخله دولت یا یک گروه از دولتها برای حمایت از تولید کننده ها علیه تولید کننده ها و دولت های رقیب را ضروری می داند. حمایت از کار در برخی از بخش های تولیدی، کاهش رکود تجاری، یا دفاع از امور رفاهی یا سطح زندگی، جزء اهداف این جریان است. راهکارهای پروتکسیون نیست ها عبارت است از متوقف ساختن واردات با ایجاد سد گمرکی، شاخص های بازدارنده، و سدهای اداری و دفتری... (تثویق صادرات، یارانه های متنوع، کاهش های مالیاتی تشویقی به دلایل متنوع : پژوهش، حفظ محیط زیست و غیره...)، امتیاز قائل شدن برای شرکت های تجاری ملی، جلوگیری از سرمایه گذاری های خارجی و حفاظت از شرکت های ملی.

کشتی های جنگی انگلیس رقیبان صنعتی انگلستان را از بازارهای مستعمرات خودشان محروم می کرد، در حالی که این بازارها را با اعمال زور به تصرف بازرگانان انگلیس در می آورد. جدا سازی مستعمرات امریکای جنوبی از مراکز بزرگ اروپائی، تصرف همه مستعمرات فرانسوی و هالندی که دارای ارزش بود^۲، تسلط تدریجی بر هند همه ملتها از همه سرزمین های وسیع را به مصرف کنندگان کالاهای انگلیس تبدیل کرد. بر این اساس، انگلستان حمایت گرائی کاربردی در بازار داخلی خودش را در فرآیند مبادلات آزاد به مصرف کنندگان احتمالی در خارج تحمیل می کرد و به یمن این ترکیب خوش اقبال دو سیستم، در پایان جنگ (ها) در سال ۱۸۱۵ همه شاخه های مهم تجارت جهانی را در جنگ انحصار مجازی خود یافت.

نوشته فردریش انگلس، ۱۱ آوریل تا ۱۶ مه ۱۸۸۸

منتشر شده در مجله Die Neue Zeit 1888, S. 289-290 و در انتشار انگلیسی گفتمان مارکس درباره مبادلات آزاد

۶۳- فردریش انگلس : گزیده ای از «ضمیمه کتاب سوم سرمایه»

۲- بورس

۵۶ - کل سرمایه گذاری ها در خارج به شکل سهام انجام می گیرد. اگر بخواهیم فقط انگلستان را به عنوان نمونه مد نظر قرار دهیم : راه آهن در امریکای شمالی و جنوبی (به فهرست ارزش ها مراجعه کنید)، ...

۵۷ - سپس، مستعمره سازی ها. امروز مستعمرات یکی از شبکه های واقعی بورس است، که قدرت های اروپائی برای منافع آن چند سال پیش افریقا را تقسیم کردند و فرانسویها تونس و تونکین^۳ را تصرف کردند. افریقا مستقیماً به اجاره کمپانی ها درآمد - نیجریه، افریقای جنوبی، جنوب غربی المان و افریقای شرقی المان (و ماشونالاند^۴ و ناتال^۵ به سیر سسیل رودز^۶ تعلق گرفت- ادامه دارد

^۲ به یادداشت شماره ۴۵۴ در مقاله شماره ۴۳ مراجعه کنید- جنگ های انگلیس و فرانسه برای کسب فرادستی مستعمراتی از پایان سده هفدهم شروع شد و با شدتی فزاینده تا انقلاب فرانسه ادامه داشت. در نقطه آغازین جنگ هفت ساله (۱۷۶۳-۱۷۵۶) امپراتوری استعماری دو قدرت به عبارت ذیل است : در هند غربی، انگلیس ها در جامایکا، باربادوس و جزایر دیگر حکومت می کنند، فرانسویها غرب سنت دومینیک، مارتینیک و گوادالوپ در اختیار دارند. در امریکای شمالی، انگلستان ساحل شرقی اقیانوس اطلس تا بلندیهای الگینیز Monts Alleghanys و فرانسویها در کانادا و لوئیزیانا، در هند (در آسیا) نقاط اتکای انگلستان مدراس، بمبئی و کلکته، فرانسه در پودوچری و چندنگر در ساحل کوروماندل و در بنگال. پس از جنگ هفت ساله (به یادداشت شماره ۶۸ در مقاله شماره ۱۰ مراجعه کنید)، فرانسه که در زمین و دریا شکست خورده بود کانادا، سنگال و چندین جزیره دیگر در هند غربی (از جمله گرانادا در بحیره کارائیب) را واگذار کرد. در هند، فرانسه چند پیشخوان را حفظ کرده بود که استحکامات و دیوارهای آن باید برچیده می شد. فتح دارائی های فرانسه فرادستی انگلستان را برای سالهای طولانی تضمین کرد. جنگ انگلیس و هالند در سالهای ۱۷۸۰-۱۷۸۴ به دلیل مناسبات بازرگانی هالند با مستعمره های انگلیس در امریکا طی جنگ استقلال به شکست هالند انجامید. هالندیها سرزمین های مهمی را در هند از دست دادند و هالند برای انگلستان کشتیرانی در آبهای داخلی اندونزی را آزاد اعلام کرد. پس از انقلاب کبیر فرانسه، انگلستان و فرانسه از جمله درباره املاک کمپانی هند شرقی هالند برخورد داشتند که پس از منحل شدنش در سال ۱۸۰۰ جزء دارائی های دولتی بود. در سال ۱۸۱۱ بریتانیای کبیر اندونزی را به تصرف خود درآورد و آن را تا سال ۱۸۱۶ حفظ کرد. فقط منشور لندن ۱۸۲۴ مرزهای مستعمره های بریتانیای کبیر و هالند در جنوب شرقی آسیا را تعیین می کرد.

^۳ Tonkin

^۴ مترجم - منطقه شمال زیمبابوئه Mashonaland

^۵ مترجم- منطقه ای در افریقای جنوبی Natal

^۶ Cecil Rhodes از سالهای ۱۷۸۰ قدرتهای اروپائی برای تقسیم مستعمرات قاره افریقا با یکدیگر می جنگیدند. پیش از همه انگلستان و فرانسه بودند که پرتگال و هالند را به سطح نازلتر کنار زدند. گسترش مستعمره ها در افریقا از ۱۸۷۰ شدت گرفت و در آغاز قرن ما به تقسیم نهائی بخش جنوبی افریقا و مدارگان انجامید. انگلستان که نقش فعالی بازی می کند دارای ۱۹ مستعمره است که مساحت آن ۲۵ برابر بیشتر خود انگلستان می باشد: بگامبی، سیرا لئون، ساحل طلا (در خلیج گینه امروز غنا نامیده می شود)، نیجریه، کنیا، اوگاندا، مجمع الجزایر زنگبار، سودان شرقی، سومالی بریتانیایی، کیپ، ناتال، ترانسوال، اورانج، باسوتولاند، سوازیلاند، بیتشوانالاند، نیسالاند، رودزیای شمالی و جنوبی که به افتخار نام سسیل رودز استعمارگر نامدار انگلیسی نامیده شده است که در سال ۱۸۸۹ و ۱۸۹۰ سرزمینهای وسیع در جنوب قاره افریقا را ضمیمه کرد و سپس از سوی دولت بریتانیا به افریقای جنوبی (British South Africa Chartered) تحویل داده شد که توسط رودز در سال ۱۸۸۶ تأسیس شده بود. سرزمین های فرانسه ۱۳ منطقه بود که مساحتشان در مجموع ۱۲ برابر از خود فرانسه بیشتر بود. در پایان سده

نوزدهم سنگال ، سودان فرانسوی، موریتانی، گینه فرانسوی، ساحل عاج، داهومی و ولتا افریقای غربی فرانسه را تشکیل می دهد و در آغاز سده بیستم، گابن، کنگوی میانه، اوبانگی شاری و چاد، افریقای استوایی فرانسه. در سال ۱۸۸۵ فرانسه قیومیت جزیره ماداگاسکار را به دست آورد. آلمان کامرون، توگو، جنوب غربی افریقا و تانزانیای کنونی را اشغال کرد یعنی سرزمین هایی که از متروپل ۵ برابر بیشتر بود. ایتالیا در سومالی و اریتره حکومت می کند.